

C/2023/1504

18.12.2023

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

**om retningslinjer for forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af afrikansk svinepest i Unionen
("ASF-retningslinjer")**

(C/2023/1504)

(EØS-relevant tekst)

Indholdsfortegnelse

	<i>Side</i>
FORKORTELSER	3
DEFINITIONER	3
INDLEDNING	4
I. DEN VIGTIGSTE EU-LOVGIVNING VEDRØRENDE AFRIKANSK SVINEPEST	4
II. OPDRÆTTEDE SVIN	5
1. Generelt	5
2. Supplerende foranstaltninger til forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af afrikansk svinepest hos opdrættede svin	5
2.1. Information til offentligheden	6
2.2. Biosikringsforanstaltninger	6
2.3. Udendørs hold af svin i restriktionszone II og III	6
2.4. Regelmæssige besøg af embedsdyrlæger	6
2.5. Risikovurdering vedrørende foder	6
2.6. Prøveudtagning og testning	7
III. VILDTLEVENDE SVIN	7
1. Generelt	7
2. Supplerende foranstaltninger til forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin	8
2.1. Lokkemad	8
2.2. Biosikringsforanstaltninger i berørte områder og under jagt	8
2.3. Indsamling af nøgledata	9
2.4. Samarbejde	9
2.5. Nedslagning	9
2.6. Oprettelse af "hvide zoner"	9
2.7. Indhegning	9
2.8. Jagt	10
2.9. Passiv overvågning, herunder undersøgelse af døde vildtlevende svin og håndtering af slagtekroppe	10
2.10. Begrænset adgang til inficerede zoner	10
2.11. Restriktioner for vedvarende fodring	10
2.12. Prøveudtagning og testning	11
2.13. Fældefangst	11

3.	Anvendelse af foranstaltninger i forskellige områder eller restriktionszoner.	11
3.1.	Foranstaltninger, der kan træffes i områder, hvor afrikansk svinepest ikke forekommer, og som ikke grænser op til restriktionszonerne	11
3.2.	Foranstaltninger, der kan træffes i områder, hvor der ikke forekommer afrikansk svinepest (herunder restriktionszone I), og som grænser op til restriktionszoner, der er opført i bilag I og II til forordningen om afrikansk svinepest	12
3.3.	Foranstaltninger, der kan træffes i nyligt inficerede zoner for at udrydde afrikansk svinepest	12
3.4.	Foranstaltninger, der kan træffes i brede inficerede zoner til bekæmpelse af afrikansk svinepest ...	14
IV.	Principper og kriterier for geografisk afgrænsning af regionaliseringen af afrikansk svinepest i EU.	14
BILAG		
Bilag I —	Nøglebudskaber til oplysningskampagner i medlemsstaterne	18
Bilag II —	Biosikringsforanstaltninger for jægere og for alt personale, der søger efter og håndterer slagtekroppe af vildtlevende svin	21
Bilag III —	Prøveudtagning af vildtlevende svin og fjernelse af slagtekroppe af vildtlevende svin i de berørte medlemsstater	22
Bilag IV —	Oversigt over anbefalinger vedrørende vildtlevende svin som beskrevet i kapitel III	23

FORKORTELSER

Ab	Antistoffer
Dyresundhedsloven	Forordning (EU) 2016/429
ASF	Afrikansk svinepest
ASF-retningslinjer	Retningslinjer for forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af afrikansk svinepest i Unionen
ASFV	Afrikansk svinepest-virus
ASF-forordningen	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/594 ⁽¹⁾ om særlige sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger vedrørende afrikansk svinepest og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2021/605
EFSA	Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet
ELISA	Enzymkoblet immunadsorptionsassay
EU	Den Europæiske Union
EURL	EU-referencelaboratorium for ASF ⁽²⁾
EUVET	EU's veterinærberedskabsteam ⁽³⁾
FAO	De Forenede Nationers Fødevare- og Landbrugsorganisation
GF-TADs	Global ramme for progressiv bekæmpelse af grænseoverskridende dyresygdomme
IPT	Immuno-peroxidasetest
NAP	Nationale handlingsplaner for vildtlevende svin for at undgå spredning af afrikansk svinepest i Unionen, jf. artikel 56 i og bilag IV til forordningen om afrikansk svinepest
WOAH	Verdensorganisationen for Dyresundhed
PAFF	Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder
PCR	Polymerasekædereaktion
SGE om ASF	Den stående ekspertgruppe vedrørende afrikansk svinepest

DEFINITIONER

Med henblik på disse retningslinjer forstås ved

lokkemad: praksis med at anvende begrænsede mængder foder (f.eks. majs) eller andre tiltrækningsmidler til at lokke vildtlevende svin ind i et bestemt område (udpeget område, hvor der anbringes foder eller andre tiltrækningsmidler), hvor de derefter kan jages eller fanges

nedslagning: aflivning af vildtlevende svin med henblik på bortskaffelse af slagtekroppen uden slagtemæssig behandling

fældefangst: indfangning af vildtlevende svin med fælder

vedvarende fodring af vildtlevende svin: praksis med at give foder til vildtlevende svin i et bestemt område over en længere periode med henblik på at understøtte denne dyrebestands overlevelse eller kunstige vækst.

⁽¹⁾ EUT L 129 af 15.4.2021, s. 1.

⁽²⁾ <https://asf-referencelab.info/asf/en/>

⁽³⁾ https://food.ec.europa.eu/animals/animal-diseases/veterinary-emergency-team_en

INDLEDNING

ASF-retningslinjerne udarbejdes af Kommissionen og medlemsstaterne og berører ikke gældende EU-lovgivning. Kun EU-Domstolen har kompetence til at fortolke EU-retten autoritativt.

Dette dokument har til formål at vejlede medlemsstaterne og/eller interessenter om tilgængelige værktøjer til forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af afrikansk svinepest som reaktion på sygdommens epidemiologiske situation i EU og globalt.

Disse retningslinjer for afrikansk svinepest er omhandlet i forordningen om afrikansk svinepest:

- betragtning 5 (for så vidt angår principper og kriterier for geografisk afgrænsning af regionaliseringen af afrikansk svinepest i EU)
- artikel 59, stk. 3, litra b) (for så vidt angår alle medlemsstaters særlige oplysningsforpligtelser vedrørende afrikansk svinepest)
- bilag IV, litra c) (for så vidt angår minimumskrav til nationale handlingsplaner for vildtlevende svin for at undgå spredning af afrikansk svinepest i Unionen).

ASF-retningslinjerne:

- tilvejebringer oplysninger om de eksisterende EU-retlige bestemmelser
- illustrerer og tilskynder til bedste praksis for forvaltning af afrikansk svinepest
- rådgiver om specifikke foranstaltninger (som ikke er fastsat i EU-lovgivningen) vedrørende forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af afrikansk svinepest i Unionen
- fastlægger principperne og kriterierne for geografisk afgrænsning af afrikansk svinepest i EU.

ASF-retningslinjerne kan skræddersys til medlemsstaternes eller regionernes behov med henblik på at tage højde for forskellige risikoniveauer som defineret i de risikovurderinger ⁽⁴⁾, der foretages af de enkelte medlemsstater, og under hensyntagen til de kompetente veterinærmyndigheders og andre myndigheders struktur, den nationale lovgivning og andre særlige forhold på nationalt eller lokalt plan.

ASF-retningslinjerne er blevet udarbejdet og ajourføres efter behov på grundlag af:

- internationale standarder ⁽⁵⁾
- videnskabelige vurderinger (primært som forelagt af EFSA ⁽⁶⁾)
- bedste praksis og erfaringer fra medlemsstaterne og andre lande samt EU's veterinærberedskabsteams missioner og anbefalinger
- andre relevante oplysninger.

I. DEN VIGTIGSTE EU-LOVGIVNING VEDRØRENDE AFRIKANSK SVINEPEST

Den mest relevante EU-lovgivning vedrørende forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af afrikansk svinepest er sammenfattet i nedenstående tabel:

Nr.	Titel	Retsaktens hovedformål	Bemærkninger
1.	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 ⁽⁷⁾ af 9. marts 2016 om overførbare dyresygdomme og om	Horisontale retlige rammer for dyresundhed i Unionen.	"Dyresundhedsloven" Link til yderligere oplysninger på Kommissionens websted:

⁽⁴⁾ EFSA Journal 2018;16(11):5494.

⁽⁵⁾ <https://www.woah.org/en/what-we-do/standards/codes-and-manuals/>

⁽⁶⁾ <https://www.efsa.europa.eu/en/topics/topic/african-swine-fever>

⁽⁷⁾ EUT L 84 af 31.3.2016, s. 1.

Nr.	Titel	Retsaktens hovedformål	Bemærkninger
	ændring og ophævelse af visse retsakter på området for dyresundhed		https://ec.europa.eu/food/animals/health/regulation_en Kommissionen har vedtaget flere delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter ⁽⁸⁾ med henblik på anvendelse af de nye regler.
2.	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/687 ⁽⁹⁾ af 17. december 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 for så vidt angår regler om forebyggelse og bekæmpelse af visse listeopførte sygdomme	Indeholder bestemmelser om foranstaltninger i tilfælde af officiel mistanke om eller bekræftelse af sygdommene, oprettelse af restriktionszoner (beskyttelses-/overvågningszoner) og inficerede zoner, forbud og betingelser for tilladte flytninger fra disse zoner.	Supplerende regler om sygdomsforebyggelse og -bekæmpelse. Link til yderligere oplysninger på Kommissionens websted: https://ec.europa.eu/food/animals/animal-diseases/diseases-and-control-measures_en
3.	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/594 ⁽¹⁰⁾ af 16. marts 2023 om særlige sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger vedrørende afrikansk svinepest og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2021/605	Indeholder særlige sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger for afrikansk svinepest (EU-zoneinddeling i forbindelse med afrikansk svinepest), lister på EU-plan over restriktionszone I, II og III (bilag I) og restriktionszoner, der omfatter beskyttelses- og overvågningszoner og inficerede zoner (bilag II) samt fastlægger harmoniserede biosikringsforanstaltninger for visse virksomheder (bilag III) og minimumskrav til de nationale handlingsplaner (bilag IV).	Særlige foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest (Unionens foranstaltninger for zoneinddeling i forbindelse med afrikansk svinepest). Link til yderligere oplysninger på Kommissionens websted: https://ec.europa.eu/food/animals/animal-diseases/control-measures/asf_en

II. OPDRÆTTEDE SVIN

1. Generelt

De foranstaltninger, der skal træffes for at forebygge, bekæmpe og udrydde afrikansk svinepest hos opdrættede svin, er fastsat i den EU-lovgivning, der er omhandlet i afsnit I.

2. Supplerende foranstaltninger til forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af afrikansk svinepest hos opdrættede svin

ASF-retningslinjerne angiver, hvordan man bedre kan gennemføre foranstaltningerne til forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af afrikansk svinepest hos opdrættede svin, og de bør overvejes, hvor det er relevant.

⁽⁸⁾ https://food.ec.europa.eu/animals/animal-health/animal-health-law/delegated-and-implementing-acts_en

⁽⁹⁾ EUT L 174 af 3.6.2020, s. 64.

⁽¹⁰⁾ EUT L 79 af 17.3.2023, s. 65.

2.1. Information til offentligheden

Ud over de generelle forpligtelser, der er fastsat i dyresundhedsforordningen, indeholder forordningen om afrikansk svinepest særlige forpligtelser som følger:

- særlige forpligtelser med hensyn til oplysning og uddannelse i de berørte medlemsstater (artikel 57 og 58 i forordningen om afrikansk svinepest)
- særlige oplysningsforpligtelser for alle medlemsstater (artikel 59 i forordningen om afrikansk svinepest).

Bilag I til retningslinjerne indeholder nøglebudskaber og kommunikationsstrategier, der er skræddersyet til forskellige målgrupper. Disse kan danne et grundlag for etablering af nationale oplysningskampagner i alle medlemsstater.

En fortegnelse over det kommunikationsmateriale om afrikansk svinepest, der anvendes i forskellige lande, findes også på webstedet ⁽¹⁾ for den stående ekspertgruppe vedrørende afrikansk svinepest i Europa (GF-TADs-initiativ).

2.2. Biosikringsforanstaltninger

Forordning (EU) 2016/429 indeholder et generelt begreb og en definition af biosikring og indeholder visse horisontale bestemmelser ⁽²⁾ herom.

Artikel 16, stk. 1, litra b), nr. i), og bilag III til forordningen om afrikansk svinepest indeholder skærpede biosikringsforanstaltninger for virksomheder med opdrættede svin beliggende i restriktionszone I, II og III i de berørte medlemsstater i tilfælde af flytning af visse sendinger, der er godkendt af den kompetente myndighed i overensstemmelse med forordningen om afrikansk svinepest.

De biosikringsforanstaltninger, der er fastsat i bilag III til forordningen om afrikansk svinepest, bør også fremmes i alle medlemsstater og kan anvendes hos andre virksomheder (som ikke har forpligtelser i henhold til forordningen om afrikansk svinepest) med opdrættede svin (undtagen slagterier, hvis det er relevant) med henblik på forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af afrikansk svinepest.

2.3. Udendørs hold af svin i restriktionszone II og III

På grund af en risiko for overførsel af afrikansk svinepest-virus anbefales det som minimum at begrænse udendørs hold af svin i restriktionszone II og III. Efter en risikovurdering foretaget af den kompetente myndighed kan denne træffe afgørelse om udendørs hold af svin i restriktionszone II og III fra sag til sag ⁽³⁾ på grundlag af:

- passende biosikringsforanstaltninger (f.eks. dobbelt indhegning eller en enkelt solid indhegning)
- regelmæssig gennemførelse af uafhængige og objektive biosikringsvurderinger på bedriften eller i andre virksomheder (f.eks. afgrænsede virksomheder, herunder zoologiske haver) ved hjælp af omfattende standardprotokoller
- en eventuel vurdering eller godkendelse, hvis det er relevant, af udendørs svinebedrifter baseret på deres biosikringsrisici i et officielt system, der forvaltes af de kompetente myndigheder.

2.4. Regelmæssige besøg af embedsdyrlæger

I henhold til artikel 16, stk. 1, litra a), i forordningen om afrikansk svinepest skal der foretages regelmæssige besøg på virksomheder, der er omfattet af tilladte flytninger af visse sendinger inden for og ud af restriktionszoner. Virksomheder, hvor svin kun holdes til eget forbrug, bør også være genstand for regelmæssige besøg af embedsdyrlæger på grundlag af en risikovurdering med fokus på afrikansk svinepest foretaget af den berørte medlemsstats kompetente myndighed og i overensstemmelse med relevant EU-lovgivning.

2.5. Risikovurdering vedrørende foder

Risikoen ved foder anses for at være lavere ⁽⁴⁾ end flere andre risikoveje (f.eks. kontakt med inficerede levende dyr og fodring med affaldsfoder). Selv om EFSA udpeger visse typer foder, som kan udgøre en risiko for overførsel af afrikansk svinepest til en svinevirksomhed, navnlig i regioner, hvor der forekommer kontaminering af vildtlevende svin, er der større sandsynlighed for, at andre risikoveje kræver risikostyring, såsom flytning af levende tamsvin, fodring med affaldsprodukter, der stammer fra svin, eller mulighed for kontakt mellem vildtlevende svin og opdrættede svin.

⁽¹⁾ <https://rr-europe.woah.org/en/Projects/gf-tads-europe/standing-groups-of-experts-on-african-swine-fever-in-europe/depository-on-african-swine-fever/>

⁽²⁾ F.eks. artikel 10, 55, 65 osv.

⁽³⁾ EFSA Journal 2021;19(6):6639.

⁽⁴⁾ EFSA Journal 2021;19(4):6558.

Lokalt produceret hø, halm eller korn, der er høstet i et område, hvor afrikansk svinepest forekommer hos vildtlevende svin, anvendelse af landbrugsudstyr fra et lignende område eller forsyning af frisk grøntfoder til svin er blevet udpeget som potentielle kilder til afrikansk svinepest for tamsvin, navnlig i virksomheder, hvor der holdes svin til eget forbrug.

Foderstofvirksomhedslederne bør gennemføre effektive sporbarhedssystemer og biosikringsforanstaltninger for at sikre forsyningen af foderingredienser og håndtere risiciene for overførsel af afrikansk svinepest-virus.

Hvor det er relevant, vil opbevaring (ved temperaturer over 0 °C) af foderprodukter og beskæftigelsesmaterialer eller strøelse fra områder, der er berørt af afrikansk svinepest, inden deres anvendelse mindske risikoen for, at afrikansk svinepest-virus overlever i matrixen. I særlige situationer bør den kompetente myndighed overveje relevante dekontaminerings- og opbevaringsprocesser (f.eks. opbevaringstid, behandling, temperatur), der fører til en reduktion af en potentiel viruskontaminering i foder, der flyttes fra områder berørt af afrikansk svinepest til uberørte områder.

Hvis anvendelsen af lokalt høstet korn, græs og halm anses for at udgøre en risiko (efter en risikovurdering foretaget af den pågældende medlemsstats kompetente myndighed) under lokale fremherskende forhold (navnlig for virksomheder, hvor der kun holdes svin til eget forbrug), bør den kompetente myndighed overveje følgende foranstaltninger:

- a) forbud mod fodring af opdrættede svin med frisk græs eller korn ⁽¹⁵⁾, medmindre det er behandlet med henblik på at inaktivere afrikansk svinepest-virus eller opbevares utilgængeligt for vildtlevende svin i mindst 30 dage før brug
- b) forbud mod anvendelse af halm ⁽¹⁶⁾ som strøelse til opdrættede svin, medmindre det er behandlet med henblik på at inaktivere afrikansk svinepest-virus eller opbevares utilgængeligt for vildtlevende svin i mindst 90 dage før brug.

2.6. Prøveudtagning og testning

Kravene vedrørende prøveudtagning for og testning efter afrikansk svinepest hos opdrættede svin er fastsat i den EU-lovgivning, der er omhandlet i afsnit I.

I tilfælde af slagtning af opdrættede svin til eget forbrug på samme virksomhed bør prøveudtagning og testning for afrikansk svinepest foretages efter den kompetente myndigheds anvisninger, i hvert fald inden for restriktionszoner.

Indsamlingen af prøver samt teknikkerne, valideringen og fortolkningen af diagnosemetoderne bør foretages i overensstemmelse med artikel 6 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/689 ⁽¹⁷⁾ og bør, hvor det er relevant, også tage hensyn til:

- vejledning stillet til rådighed på EU-referencelaboratoriets websted ⁽¹⁸⁾
- "Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals" fra Verdensorganisationen for Dyresundhed (WOAH) ⁽¹⁹⁾.

III. VILDTLEVENDE SVIN

1. Generelt

De foranstaltninger, der skal vedtages for at forebygge, bekæmpe og udrydde afrikansk svinepest hos vildtlevende svin, er fastsat i den EU-lovgivning, der er omhandlet i afsnit I.

Vildtlevende svin spiller en vigtig rolle med hensyn til at sprede og bevare afrikansk svinepest. Hensigtsmæssig forvaltning ⁽²⁰⁾ af vildtlevende svin som anbefalet i disse retningslinjer bør finde sted i:

⁽¹⁵⁾ Hidrørende fra områder, hvor der er indberettet tilfælde af afrikansk svinepest.

⁽¹⁶⁾ Hidrørende fra områder, hvor der er indberettet tilfælde af afrikansk svinepest.

⁽¹⁷⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/689 af 17. december 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 for så vidt angår regler om overvågning, udryddelsesprogrammer og status som sygdomsfri for visse listeopførte og nye sygdomme (EUT L 174 af 3.6.2020, s. 211).

⁽¹⁸⁾ <https://asf-referencelab.info/asf/en/>

⁽¹⁹⁾ <https://www.woah.org/en/what-we-do/standards/codes-and-manuals/>

⁽²⁰⁾ EFSA Journal 2018;16(11):5494.

- områder, der ikke er berørt af sygdommen — med fokus på bedste forebyggelsespraksis, tidlig påvisning og beredskab med hensyn til eventuel forekomst af afrikansk svinepest
- områder, der allerede er ramt af sygdommen — med det formål at bekæmpe og udrydde sygdommen.

Tætheden af vildtlevende svin betragtes som den mest indflydelsesrige risikofaktor for forekomsten af afrikansk svinepest hos disse dyr. Forebyggende foranstaltninger med henblik på at reducere og stabilisere bestandene af vildtlevende svin før indslæbning af afrikansk svinepest er gavnlige, både med hensyn til at reducere i) sandsynligheden for, at bestanden eksponeres for afrikansk svinepest, og ii) den indsats, der er nødvendig for potentielle hasteforanstaltninger (dvs. færre slagtekroppe, som skal fjernes), hvis der skulle forekomme en forekomst af afrikansk svinepest.

Medlemsstaterne bør overveje en langsigtet tilgang til forvaltning af vildtlevende svin på grundlag af de nationale handlingsplaner.

2. Supplerende foranstaltninger til forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin

ASF-retningslinjerne indeholder yderligere oplysninger om og vejledning i, hvordan foranstaltningerne til forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af afrikansk svinepest kan gennemføres bedre hos vildtlevende svin, og de bør overvejes, hvor det er relevant.

Foranstaltningerne vedrørende forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af afrikansk svinepest kan variere (inden for de grænser, der er fastsat i lovgivningen, hvor det er relevant) og bør skræddersys fra område til område eller zone. De bør baseres på:

- tidspunktet for sygdommens udvikling i et område eller en zone (de forskellige faser af infektionen kan konstateres ved hjælp af et kontinuerligt system med passiv overvågning med henblik på tidlig påvisning af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin kombineret med testning af vildtlevende svin)
- dynamikken i den eksisterende bestand, fordelingen og tætheden af vildtlevende svin
- forekomsten af naturlige eller kunstige barrierer
- miljømæssige og klimatiske forskelle
- landbrugspraksis.

ASF-retningslinjerne omfatter foranstaltninger vedrørende forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin, jf. punkt 4.1-4.14 heri. Disse foranstaltninger er sammenfattet i bilag IV til ASF-retningslinjerne.

2.1. Lökkemad

Lökkemad bør ikke udgøre en kilde til fodring af vildtlevende svin med henblik på at opretholde deres bestand (f.eks. om vinteren).

Medlemsstatens kompetente myndighed kan efter at have foretaget en risikovurdering af en mulig indslæbning eller spredning af afrikansk svinepest og under hensyntagen til muligheden for at anvende yderligere risikobegrænsende foranstaltninger træffe afgørelse om de mængder af foder, der er tilladt som lökkemad, under hensyntagen til følgende:

- den epidemiologiske situation med hensyn til afrikansk svinepest i en medlemsstat eller en zone
- kendskab til en eksisterende bestand af vildtlevende svin i en medlemsstat eller en zone
- jagtpraksis i en medlemsstat eller en zone.

2.2. Biosikringsforanstaltninger i berørte områder og under jagt

Biosikringsforanstaltninger vedrørende vildtlevende svin bør styrkes i medlemsstaterne og følge den håndbog, der er udarbejdet inden for GF-TADs-initiativet "African swine fever in wild boar — ecology and biosecurity" ⁽²¹⁾ (afrikansk svinepest hos vildsvin — økologi og biosikring), navnlig:

- kapitel 5 "Biosecurity in affected forests" (biosikring i berørte skove)
- kapitel 6 "Biosecurity during hunting" (biosikring under jagt).

⁽²¹⁾ <https://www.woah.org/app/uploads/2022/07/asf-in-wild-boar-ecology-and-biosecurity-2nd-ed.pdf>

Mindstekravene til biosikring for jægere og for alt personale, der søger efter og håndterer slagtekroppe af vildtlevende svin, er også fastsat i bilag II til ASF-retningslinjerne.

2.3. Indsamling af nøgledata

Testning af vildtlevende svin for afrikansk svinepest i medlemsstaterne giver værdifulde oplysninger om den epidemiologiske situation med hensyn til afrikansk svinepest og sygdommens udvikling. Sammen med andre relevante data gør dette det muligt at tilpasse konkrete foranstaltninger til forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af afrikansk svinepest efter behov.

Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør indsamle og forelægge epidemiologiske data om afrikansk svinepest og andre relevante oplysninger om sygdommen for EFSA ⁽²²⁾, hvis det er relevant. En sådan udveksling af oplysninger gør det muligt at opbygge videnskabelig viden om afrikansk svinepest ⁽²³⁾ med henblik på at opbygge en risikobaseret tilgang og træffe forvaltningsbeslutninger.

2.4. Samarbejde

Forvaltningen af vildtlevende svin kræver samarbejde mellem kompetente myndigheder og interessenter såsom skovforvaltningsorganer, miljømyndigheder og jægere. Et effektivt samarbejde er afgørende for forebyggelse, tidlig påvisning, bekæmpelse og udryddelse af afrikansk svinepest. De foranstaltninger, der træffes inden for rammerne af disse retningslinjer, bør være forenelige med relevant EU- og/eller national miljø-, jagt- og veterinærlovgivning, herunder krav om beskyttelse af natur og biodiversitet, og bør vurderes korrekt med hensyn til videnskabeligt grundlag, virkning og effektivitet.

En fortegnelse over relevant informationsmateriale om afrikansk svinepest med bedste praksis, der anvendes i forskellige lande, findes også på webstedet ⁽²⁴⁾ for den stående ekspertgruppe for afrikansk svinepest i Europa (GF-TADs-initiativ).

2.5. Nedslagning

Nedslagning bør overvejes med henblik på at reducere bestanden af vildtlevende svin, navnlig i nyligt inficerede zoner eller risikoområder.

2.6. Oprettelse af "hvide zoner"

Bekæmpelse af afrikansk svinepest omfatter foranstaltninger til reduktion af bestanden af vildtlevende svin, såsom forebyggende nedslagning eller, hvor det er relevant, jagt i afgrænsede områder, såkaldte "hvide zoner" ⁽²⁵⁾. Visse medlemsstaters tidligere erfaringer bekræfter, at oprettelsen af sådanne hvide zoner kan være et effektivt redskab til at begrænse sygdommens spredning blandt bestanden af vildtlevende svin. Disse "hvide zoner" kan etableres i et område, der geografisk grænser op til eller er inden for den relevante restriktionszone for afrikansk svinepest, hvor afrikansk svinepest-virus cirkulerer hos vildtlevende svin. Forskellige foranstaltninger (f.eks. indhegning, betydelig og hurtig sanering af vildtlevende svin osv.) bør anvendes i kombination i "hvide zoner" for at standse spredningen af afrikansk svinepest.

2.7. Indhegning

Indhegning kan anvendes til at kontrollere bestanden af vildtlevende svin, hvis det er relevant, med henblik på at forebygge, bekæmpe og udrydde afrikansk svinepest, navnlig i de nyligt inficerede zoner (med det formål at udrydde afrikansk svinepest). Indhegning bør anvendes i begrænsede centrale inficerede områder for at etablere forebyggende nedslagning af vildtlevende svin i en afgrænset zone ("hvid zone"), begrænse eller forsinke flytning af vildtlevende svin fra nyligt inficerede områder til ikke-inficerede områder og i kombination med andre foranstaltninger (f.eks. jagt, "hvide zoner", fældefangst osv.) for at standse eller bremse spredningen af afrikansk svinepest. Der kan anvendes forskellige typer hegn (f.eks. solide, elektriske) på grundlag af de lokale forhold og den epidemiologiske situation for afrikansk svinepest i et bestemt område og under hensyntagen til følgende ⁽²⁶⁾:

— Ingen udformning af elektriske hegn kan betragtes som 100 % sikker for vildtlevende svin i stor skala i en længere periode.

⁽²²⁾ Baseret på EFSA's anmodninger.

⁽²³⁾ <https://www.efsa.europa.eu/en/topics/topic/african-swine-fever>.

⁽²⁴⁾ <https://rr-europe.woah.org/en/Projects/gf-tads-europe/standing-groups-of-experts-on-african-swine-fever-in-europe/depository-on-african-swine-fever/>

⁽²⁵⁾ EFSA Journal 2021;18(5):EN-6573.

⁽²⁶⁾ EFSA Journal 2018;16(7):5344.

- EFSA konkluderede tidligere, at der ikke var dokumentation for, at store hegn har været effektive til indhegning af vildtlevende svin. Ikke desto mindre kunne der tages hensyn til medlemsstaternes nye erfaringer med indhegning (som en foranstaltning til at begrænse eller standse spredningen af afrikansk svinepest) af begrænsede centrale inficerede områder.
- Flere undersøgelser af anvendelsen af lugtafskrækningsmidler til at holde vildtlevende svin væk gav divergerende resultater (flere forsøg angivet i den relevante EFSA-rapport kunne ikke påvise nogen virkning af afskrækningsmidlet på indtrængen af vildtlevende svin eller på skader på afgrøder).

Naturlige barrierer såsom store floder eller stræder kan, hvor det er relevant, anvendes til afgrænsning af restriktionszoner, da de i visse situationer har vist, at de er effektive med hensyn til at reducere, men ikke fuldstændigt hindre, vildtlevende svins bevægelser.

2.8. Jagt

Jægere bør i alle medlemsstater uddannes i at være opmærksomme på de risici, der er forbundet med afrikansk svinepest, og i bedste praksis i tilfælde af fund af døde vildtlevende svin eller andre tilfælde, hvor der kan være mistanke om afrikansk svinepest.

Jagtpraksis bør tilpasses sygdommens epidemiologiske udvikling på grund af dens indvirkning på bestanden af vildtlevende svin. I overensstemmelse med EU-lovgivningen og den nationale lovgivning kan der anvendes yderligere teknisk jagtudstyr for at nå de mål, der er fastsat i disse ASF-retningslinjer og i de nationale handlingsplaner.

Der bør sikres et tæt samarbejde mellem de relevante myndigheder og interessenter, alt efter hvad der er relevant ⁽²⁷⁾, navnlig hvis forvaltningen af jagt i forbindelse med afrikansk svinepest ikke henhører under medlemsstatens kompetente veterinærmyndigheds kompetenceområde.

2.9. Passiv overvågning, herunder undersøgelse af døde vildtlevende svin og håndtering af slagtekroppe ⁽²⁸⁾

Passiv overvågning (også når den understøttes af en aktiv undersøgelse af døde vildtlevende svin) er det mest effektive redskab til at påvise afrikansk svinepest og overvåge spredningen heraf. Der bør derfor tilskyndes til prøveudtagning og testning af slagtekroppe af døde vildtlevende svin. Der bør lægges særlig vægt på at finde slagtekroppe i nyligt inficerede zoner og i nærheden af disse zoner.

De første slagtekroppe, der findes, er ikke nødvendigvis de første sygdomstilfælde i området. Derfor bør passiv overvågning (der også har til formål at identificere og lokalisere de ældste slagtekroppe) og testning af alle slagtekroppe styrkes, navnlig i nyligt inficerede zoner og i nærheden af disse zoner.

2.10. Begrænset adgang til inficerede zoner

Adgangen til inficerede zoner (navnlig i nyligt inficerede zoner, hvor målet er at udrydde afrikansk svinepest hurtigst muligt) bør begrænses på passende vis på grund af risikoen for overførsel af afrikansk svinepest via mennesker, udstyr, køretøjer osv. Den kompetente myndighed bør forvalte disse restriktioner på grundlag af risikovurderingen og under hensyntagen til særlige lokale forhold og omstændigheder.

2.11. Restriktioner for vedvarende fodring

Vedvarende fodring af vildtlevende svin bør begrænses i medlemsstaterne med henblik på, alt efter hvad der er relevant, at begrænse eller reducere bestandens overlevelse og kunstige vækst.

Fodersteder eller fodringsudstyr til andre vilde arter (f.eks. vildtlevende drøvtyggere) bør ikke være tilgængelige for vildtlevende svin, og det foder, der anvendes deri, bør ikke være attraktivt for vildtlevende svin (f.eks. hø).

I særlige situationer kan den kompetente myndighed efter en risikovurdering overveje at tillade vedvarende fodring af vildtlevende svin i en begrænset periode med henblik på at fastholde vildtlevende svin i en nyligt inficeret zone, hvor et kort- til mellemlangsigtet mål er at udrydde afrikansk svinepest i den pågældende zone.

⁽²⁷⁾ EFSA Journal 2018;16(11):5494.

⁽²⁸⁾ I forbindelse med ASF-retningslinjerne omfatter udtrykket "slagtekrop" både i) vildtlevende svin, der er fundet døde (herunder påkørte vildtlevende svin), og ii) nedskudte vildtlevende svin.

2.12. Prøveudtagning og testning

Prøveudtagning og testning af vildtlevende svin, der er fundet døde, bør baseres på:

- den risikovurdering, der er foretaget af den kompetente myndighed
- passiv overvågning.

Hvis det er relevant, testes de fundne slagtekroppe, nedslagne (f.eks. i den nyligt inficerede zone eller i den "hvide zone") og syge vildtlevende svin for afrikansk svinepest ved hjælp af PCR. Prøver til laboratorieundersøgelser bør hurtigst muligt leveres til laboratoriet (mindst inden for 72 timer fra prøveudtagningen, undtagen i zoner, som allerede er restriktionszoner, hvor formålet er at bekæmpe afrikansk svinepest).

Der bør tages hensyn til følgende:

- PCR (påvisning af virus) bør være den foretrukne test i områder, hvor der ikke forekommer afrikansk svinepest, og i restriktionszoner for afrikansk svinepest.
- En positiv serologisk test alene påviser ikke nødvendigvis viruscirkulation.
- Påvisning af antistoffer bør ikke anvendes til tidlig påvisning af afrikansk svinepest-virus, men snarere som et værktøj (som en supplerende test til PCR-test) til bedre at forstå udviklingen i afrikansk svinepests epidemiologi i visse områder og/eller specifikke situationer såsom
 - i) testning af vildtlevende svin i restriktionszone I (tilstødende inficerede områder). Et seropositivt dyr kan være tegn på en sygdomssituation under udvikling såsom spredning af afrikansk svinepest-virus uden for restriktionszone II eller III
 - ii) områder, hvor sygdommen har været til stede i længere perioder.

Supplerende retningslinjer for prøveudtagning af vildtlevende svin og fjernelse af slagtekroppe i de berørte medlemsstater (de medlemsstater, der er opført eller har områder opført i bilag I og II til forordningen om afrikansk svinepest) findes i bilag III til ASF-retningslinjerne.

2.13. Fældefangst

Fældefangst bør betragtes som en effektiv foranstaltning til at begrænse eller reducere bestanden af vildtlevende svin i forbindelse med afrikansk svinepest i et begrænset område (f.eks. i en "hvid zone") kombineret med andre foranstaltninger, der har til formål at udrydde afrikansk svinepest, navnlig i de nyligt inficerede zoner.

3. Anvendelse af foranstaltninger i forskellige områder eller restriktionszoner

Supplerende foranstaltninger til forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin, jf. kapitel III, punkt 2, bør baseres på den epidemiologiske situation for afrikansk svinepest og være skræddersyet til forskellige områder eller restriktionszoner (som defineret i forordningen om afrikansk svinepest), der med henblik på ASF-retningslinjerne er kategoriseret som følger:

- 3.1. områder, hvor der ikke forekommer afrikansk svinepest, og som ikke grænser op til restriktionszonerne
- 3.2. områder, hvor der ikke forekommer afrikansk svinepest (herunder restriktionszone I), og som grænser op til restriktionszoner opført i bilag I (undtagen restriktionszone I) og II til forordningen om afrikansk svinepest
- 3.3. begrænsede restriktionszoner svarende til nyligt inficerede zoner, hvor afrikansk svinepest har forekommet hos vildtlevende svin i relativt kort tid (dvs. under hensyntagen til sygdommens epidemiologiske udvikling), og hvor hovedformålet i den pågældende zone er at udrydde afrikansk svinepest på kort og mellemlang sigt
- 3.4. brede restriktionszoner svarende til betydelige inficerede zoner (f.eks. hele området eller en betydelig del heraf i medlemsstaten), hvor afrikansk svinepest har forekommet hos vildtlevende svin i en forholdsvis lang periode, og hvor hovedformålet i den pågældende zone er at bekæmpe sygdommen (eftersom udryddelse af afrikansk svinepest muligvis ikke er mulig på kort og mellemlang sigt).

De generelle anbefalinger om forskellige foranstaltninger for forskellige områder og restriktionszoner findes i punkt 3.1-3.4 og er sammenfattet i bilag IV.

- 3.1. Foranstaltninger, der kan træffes i områder, hvor afrikansk svinepest ikke forekommer, og som ikke grænser op til restriktionszonerne

Med henblik på forebyggelse af afrikansk svinepest bør følgende tages i betragtning:

- a) Lokkemad med begrænsede mængder foder bør kun tillades for at tiltrække vildtlevende svin til jagt, fældefangst og, hvor det er relevant, til nedslagning.
- b) Biosikringsforanstaltninger under jagt bør fremmes og anvendes.
- c) Høj tæthed af vildtlevende svin kan medføre øget risiko for forekomst af afrikansk svinepest og, hvis afrikansk svinepest-virus indslæbes, hurtig overførsel og langvarig persistens af afrikansk svinepest i de berørte områder. For at sikre et effektivt beredskab over for afrikansk svinepest bør medlemsstaternes kompetente myndigheder derfor primært sigte mod at reducere bestandstætheden af vildtlevende svin betydeligt, hvor det er relevant ⁽²⁹⁾, i passende omfang. Jagt bør fokusere på at opnå en kontinuerlig reduktion af bestanden af vildtlevende svin. Målrettet jagt (eller nedslagning, hvis det er relevant) efter voksne og unge vildtlevende hunsvin bør derfor fremmes. Det samlede jagtudbytte skal være afbalanceret mellem hanner og hunner (50 % af hver kategori).
- d) Overvågning: Prøveudtagningen bør baseres på passiv overvågning, og fundne slagtekroppe og syge vildtlevende svin bør testes for afrikansk svinepest ved PCR.
- e) Vedvarende fodring af vildtlevende svin bør begrænses.

3.2. *Foranstaltninger, der kan træffes i områder, hvor der ikke forekommer afrikansk svinepest (herunder restriktionszone I), og som grænser op til restriktionszoner, der er opført i bilag I og II til forordningen om afrikansk svinepest*

Ud over de foranstaltninger, der er omhandlet i afsnit 3.1, bør der som følge af en øget risiko for afrikansk svinepest gennemføres yderligere foranstaltninger for at forhindre indslæbning af afrikansk svinepest, for at sikre hurtig påvisning af afrikansk svinepest, hvor det er relevant, og for at sikre et effektivt beredskab over for afrikansk svinepest.

- a) Lokkemad med begrænsede mængder foder bør kun tillades for at tiltrække vildtlevende svin til jagt, fældefangst og, hvor det er relevant, til nedslagning.
- b) Intensiv jagt (drivjagt og individuel jagt kan tillades) bør udføres for at opnå en reduktion af tætheden af vildtlevende svin, hvilket efter en eventuel forekomst af en infektion med afrikansk svinepest-virus vil gøre det muligt at forsinke spredningen af afrikansk svinepest i betydelig grad.
- c) Den langsigtede forvaltningsstrategi for vildtlevende svin bør behandles og fremmes (med inddragelse af den offentlige og private sektor) for at nå målene for reduktion af bestanden. Jægerne bør betragtes som en del af denne strategi.
- d) Den kompetente myndighed bør forvalte nedslagning, jagt og fældefangst i samarbejde med andre relevante myndigheder og interessenter.
- e) Hvis det er relevant, bør den kompetente myndighed overveje at anvende indhegning i samarbejde med andre relevante myndigheder og interessenter.
- f) Overvågning:
 - i. Hvor det er relevant, bør der foretages aktiv patruljering for at finde slagtekroppe (helst af uddannet personale) for at styrke den passive overvågning og med henblik på at opdage afrikansk svinepest så hurtigt som muligt;
 - ii. Prøveudtagningen bør baseres på en risikovurdering og på en forbedret passiv overvågning. Fundne slagtekroppe og syge vildtlevende svin bør testes for afrikansk svinepest ved hjælp af PCR, hvis det er relevant.
- g) Alle fundne døde vildtlevende svin bør bortskaffes som fastsat af den kompetente myndighed.

3.3. *Foranstaltninger, der kan træffes i nyligt inficerede zoner for at udrydde afrikansk svinepest*

På grund af forekomsten af afrikansk svinepest er hovedformålet at inddæmme sygdommen i et begrænset område, sikre en præcis afgrænsning af en inficeret zone og gennemføre foranstaltninger til udryddelse af afrikansk svinepest så hurtigt som muligt.

⁽²⁹⁾ I de nyligt inficerede områder bør forvaltningen af vildtlevende svin overvejes nøje med henblik på ikke at sprede afrikansk svinepest yderligere.

Der findes flere vellykkede eksempler ⁽³⁰⁾ på udryddelse af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin i EU, og de bør anvendes som grundlag for udviklingen af skræddersyede foranstaltninger til udryddelse af afrikansk svinepest. Der bør tages hensyn til følgende:

- a) Brug af lokkemad bør kun tillades til fældefangst og til nedslagning.
- b) Overvågning:
 - i. Passiv overvågning bør anvendes som grundlag for at definere sygdommens epidemiske fase (f.eks. kan et fald i antallet af fundne slagtekroppe af nyligt døde vildtlevende svin indikere, at afrikansk svinepest er i en faldende epidemisk fase).
 - ii. For at styrke den passive overvågning bør der foretages aktiv patruljering for at finde slagtekroppe ved hjælp af uddannet personale, hunde eller droner.
 - iii. Prøveudtagningen bør baseres på forbedret passiv overvågning: Alle fundne slagtekroppe og syge vildtlevende svin bør testes for afrikansk svinepest ved hjælp af PCR.
 - iv. Ud over testning af alle fundne døde vildtlevende svin for afrikansk svinepest-virus bør nedlagte eller nedslagne vildtlevende svin også testes for afrikansk svinepestvirus ved hjælp af PCR (herunder påvisning af antistoffer, hvis det er relevant).
- c) Den kompetente myndighed bør, hvor det er relevant, overveje et forbud mod jagt (alle arter) og andre aktiviteter i skoven som en foranstaltning til at forhindre spredning af afrikansk svinepest, i det mindste indtil epidemien når en faldende fase. Den operationelle ekspertgruppe ⁽³¹⁾ bør bistå den kompetente myndighed med at vurdere den epidemiologiske situation og fastlægge afslutningen af den epidemiske fase ved hjælp af resultaterne af den løbende passive overvågning.
- d) Drivjagt bør ikke finde sted, medmindre der er tale om behørigt begrundede situationer, hvor der er gennemført relevante foranstaltninger (f.eks. indhegning) for at forhindre vildtlevende svins bevægelser.
- e) Alle personer, der søger efter og håndterer slagtekroppe af vildtlevende svin, bør anvende biosikringsforanstaltninger for at undgå eventuel kontaminering af køretøjer, gårde og huse.
- f) Hvor det er relevant, bør adgangen til den inficerede zone begrænses, undtagen for det autoriserede personale eller på grundlag af undtagelser givet af den kompetente myndighed.
- g) Der bør gennemføres specifik uddannelse af jægere for at mindske sandsynligheden for yderligere spredning af virusset i miljøet og uden for det inficerede område.
- h) Beholdere til opbevaring af slagtekroppe af vildtlevende svin bør sikres, hvis der ikke findes noget alternativt system til indsamling af døde dyr, i det mindste inden for den inficerede zone. Midlerne til rengøring og desinfektion bør være til rådighed på hvert opbevaringssted. Alle fundne døde vildtlevende svin bør bortskaffes som fastsat af den kompetente myndighed.
- i) Fældefangst med henblik på nedslagning (og efterfølgende testning) kan tillades.
- j) Nedslagning foretaget af uddannede jægere kan kun tillades med henblik på at udrydde (eller i det mindste væsentligt reducere) bestanden af vildtlevende svin, når den endemiske fase er nået (efter den epidemiske fase), eller der er gennemført andre foranstaltninger (f.eks. indhegning) for at forhindre vildtlevende svin i at flytte sig og under tilsyn af den kompetente myndighed.
- k) Der bør ikke foretages slagtemæssig behandling af vildtlevende svin (ingen udtagning af organer). Nedskudte vildtlevende svin bør anbringes i vandtætte beholdere eller poser for at minimere risikoen for spredning af dyrets væsker.
- l) Indhegning ⁽³²⁾ kan begrænse vildtlevende svins bevægelser og dermed bidrage til at inddæmme eller i det mindste forsinke spredningen af sygdommen. Indhegning bør ske i afgrænsede områder. Indhegning bør opføres rettidigt (og kombineret med andre foranstaltninger) for at bremse spredningen af afrikansk svinepest-virus og foregribe sygdommens epidemiske bølge.

⁽³⁰⁾ Tjekket: https://ec.europa.eu/food/system/files/2019-02/ad_control-measures_asf_presentation-wild-boar-czech-rep.pdf; Belgien: https://ec.europa.eu/food/system/files/2020-11/ad_control-measures_asf_erad-eu-bel.pdf

⁽³¹⁾ Som omhandlet i artikel 43 i forordning (EU) 2016/429 og artikel 66 i den delegerede forordning (EU) 2020/687.

⁽³²⁾ EFSA's videnskabelige rapport: Epidemiological analyses of African swine fever in the European Union (november 2017 til november 2018).

3.4. Foranstaltninger, der kan træffes i brede inficerede zoner til bekæmpelse af afrikansk svinepest

Hovedformålet er at bekæmpe afrikansk svinepest i zonen, sikre, at sygdommen ikke spredes yderligere til områder, hvor afrikansk svinepest ikke forekommer, eller, hvis dette ikke er muligt, begrænse hastigheden for spredning af afrikansk svinepest-virus til andre områder mest muligt.

På grund af forekomsten af afrikansk svinepest-virus i inficerede zoner i et betydeligt tidsrum ⁽³³⁾ og inden for et betydeligt, bredt område bør følgende foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest overvejes:

- a) Brug af lokkemad med begrænsede mængder foder bør kun tillades for at tiltrække vildtlevende svin til jagt, fældefangst og, hvor det er relevant, til nedslagning.
- b) Overvågning:
 - i. Prøveudtagningen bør baseres på forbedret passiv overvågning: Alle fundne slagtekroppe og syge vildtlevende svin bør testes for afrikansk svinepest ved hjælp af PCR. Nedlagte eller nedslagne vildtlevende svin bør testes efter den kompetente myndigheds anvisninger på grundlag af den specifikke epidemiologiske situation og under hensyntagen til relevant EU-lovgivning (f.eks. artikel 51 og 52 i forordningen om afrikansk svinepest).
 - ii. Uddannet personale bør foretage aktiv patruljering efter slagtekroppe for at styrke den passive overvågning.
- c) Jagt og fældefangst bør fokusere på indsamling af prøver til testning.
- d) Mindstekrav til biosikring bør anvendes i forbindelse med jagt, fældefangst og fjernelse af slagtekroppe.
- e) Nedslagning af vildtlevende svin bør foretages af uddannede jægere.
- f) Alle fundne døde vildtlevende svin samt slagtekroppe af indfangede eller nedlagte vildtlevende svin, der er konstateret positive for afrikansk svinepest, bør bortskaffes som fastsat af den kompetente myndighed.
- g) Generelt bør indhegning i brede områder ikke overvejes ⁽³⁴⁾. I særlige situationer kan strategisk indhegning dog overvejes og gennemføres på grundlag af en risikovurdering foretaget af den kompetente myndighed.

IV. Principper og kriterier for geografisk afgrænsning af regionaliseringen af afrikansk svinepest i EU

I bilag I og II i forordningen om afrikansk svinepest er der fastsat regler om opførelse af restriktionszoner på EU-plan som følge af udbrud af afrikansk svinepest. De pågældende restriktionszoner bør opføres i bilag I og II til forordningen om afrikansk svinepest under hensyntagen til oplysningerne fra de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder om sygdomssituationen og nærværende retningslinjer samt risikoniveauet for spredning af afrikansk svinepest og den generelle epidemiologiske situation med hensyn til afrikansk svinepest i den berørte medlemsstat og i de tilgrænsende medlemsstater eller tredjelande, hvor det er relevant (jf. betragtning 5 i forordningen om afrikansk svinepest).

1. *EU-lovgivning.* Reglerne om listeopførelse af restriktionszoner efter udbrud af afrikansk svinepest og de foranstaltninger, der gælder i relevante restriktionszoner, er fastsat i den EU-lovgivning, der er omhandlet i kapitel I i ASF-retningslinjerne. I forordningen om afrikansk svinepest fastsættes der særlige sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger for afrikansk svinepest, som er knyttet til de restriktionszoner, der er opført i bilag I og II til samme forordning. Forordningen om afrikansk svinepest indeholder også bestemmelser om en regionaliseringstilgang, som finder anvendelse ud over de sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger, der er fastsat i forordning (EU) 2016/429 og den delegerede forordning (EU) 2020/687. Forordningen om afrikansk svinepest indeholder en liste over restriktionszoner i medlemsstater, der er berørt af udbrud af afrikansk svinepest, eller som er i fare på grund af deres nærhed til sådanne udbrud.
2. *Kriterier for geografisk afgrænsning af restriktionszoner for afrikansk svinepest med henblik på opførelse på, ændring af og fjernelse fra listen i bilag I eller II til forordningen om afrikansk svinepest.* Restriktionszoner for afrikansk svinepest differentieres ud fra den epidemiologiske situation med hensyn til afrikansk svinepest og risikoniveauet for spredning. De er klassificeret som i) restriktionszone I, II og III, hvor restriktionszone III angiver det højeste risikoniveau for spredning af afrikansk

⁽³³⁾ I mere end 24-36 måneder under hensyntagen til den særlige situation i den pågældende zone.

⁽³⁴⁾ I øjeblikket er der ingen dokumentation for, at store hegn har været effektive til inddæmning af vildsvin (EFSA, doi: 10.2903/j.efsa.2018.5344).

svinepest og den mest dynamiske sygdomssituation hos opdrættede svin, og efter et udbrud af afrikansk svinepest i en tidligere sygdomsfri medlemsstat eller zone klassificeres de som ii) restriktionszoner, der omfatter beskyttelses- og overvågningszoner (i tilfælde af et udbrud af afrikansk svinepest hos opdrættede svin) og de inficerede zoner (i tilfælde af et udbrud af sygdommen hos vildtlevende svin). Desuden bør de pågældende restriktionszoner opføres, ændres eller fjernes fra listen i bilag I eller II til forordningen om afrikansk svinepest, idet der, hvor det er relevant, tages hensyn til:

- 2.1. oplysninger og begrundelse fra den berørte medlemsstats kompetente myndighed for så vidt angår sygdomssituationen og de foranstaltninger, der er truffet
- 2.2. videnskabeligt baserede principper og kriterier for geografisk afgrænsning af regionalisering som følge af afrikansk svinepest og de nærværende ASF-retningslinjer
- 2.3. den eksisterende overvågning og resultaterne heraf
- 2.4. risikoniveauet for spredning af afrikansk svinepest
- 2.5. den generelle epidemiologiske situation med hensyn til afrikansk svinepest, dens udvikling og yderligere risikofaktorer i den berørte medlemsstat og i tilgrænsende medlemsstater eller tredjelande
- 2.6. den historiske og nylige forekomst af afrikansk svinepest hos både opdrættede og vildtlevende svin som påvist gennem effektiv overvågning
- 2.7. størrelsen af den epidemiologiske enhed, der giver anledning til bekymring, den territoriale og geografiske kontinuitet med tilstødende områder og typologien for den pågældende biotop
- 2.8. geografiske aspekter i forbindelse med de steder, hvor udbruddene forekommer
- 2.9. økologiske faktorer (f.eks. vandveje, skove) og forekomsten af naturlige og kunstige barrierer (f.eks. indhegnede motorveje eller jernbaner eller "hvide zoner")
- 2.10. tilstedeværelsen og udbredelsen af vildtlevende svin
- 2.11. sygdommens epidemiologi
- 2.12. resultaterne af specifikke epidemiologiske vurderinger foretaget af EFSA eller de kompetente myndigheder
- 2.13. historiske erfaringer med spredning af afrikansk svinepest
- 2.14. administrative afdelinger, territorial kontinuitet
- 2.15. håndhævelsen af bekæmpelsesforanstaltningerne
- 2.16. distribution og profil (f.eks. produktionstype (såsom udendørs aktiviteter)) for virksomheder med opdrættede svin og eksistensen af beskyttelses- og overvågningszoner
- 2.17. jagtpraksis og andre hensyn vedrørende forvaltning af vilde dyr og planter.
3. På grundlag af en analyse af de epidemiologiske data fra medlemsstater, der er berørt af afrikansk svinepest-virus genotype II, fremlægger EFSA følgende resultater, der er relevante for regionalisering, i sine rapporter ⁽³⁵⁾ om afrikansk svinepest:
 - 3.1. Infektionen fortsatte med at spredes langsomt gennem bestandene af vildtlevende svin (medianhastigheden for spredning af afrikansk svinepest i visse områder blev anslået til mellem 8 og 17 km/år ⁽³⁶⁾).
 - 3.2. Afrikansk svinepest er blevet indslæbt i flere EU-medlemsstater gennem to forskellige spredningsprocesser:
 - 3.2.1. relativt langsom og kontinuerligt vildtlevende svineformeret spredning gennem vildtlevende svine- og metabestande
 - 3.2.2. menneskeformidlede translokationer, der fører til etablering af nye klynger af afrikansk svinepest, der ligger fjernt fra områder med tidligere forekomst af afrikansk svinepest.

⁽³⁵⁾ <https://www.efsa.europa.eu/en/topics/topic/african-swine-fever>.

⁽³⁶⁾ Medianhastigheden for infektionen i Belgien, Estland, Letland, Litauen, Polen, Tjekkiet og Ungarn beregnet ved hjælp af netværksanalysen, var på mellem 2,9 og 11,7 km/år (epidemiologiske analyser af afrikansk svinepest i Den Europæiske Union (november 2018 til oktober 2019). EFSA Journal bind 18, udgave 1, januar 2020.

4. *Tidsrammen for restriktionerne.* De områder, der er opført i bilag I eller II til forordningen om afrikansk svinepest, bør opretholdes med restriktioner, indtil den epidemiologiske situation opfylder kriterierne for at ændre eller fjerne restriktionszonerne for afrikansk svinepest fra bilagene. Principperne i WOAH's sundhedskodeks for terrestriske dyr ⁽³⁷⁾ giver sammen med epidemiologiske overvejelser om sygdommen nogle retningslinjer for, hvornår og hvilke kriterier der skal opfyldes, for at et område, der er underlagt restriktioner på grund af forekomst af afrikansk svinepest, kan generhverve status som sygdomsfrit område.
5. *De vigtigste generelle kriterier for afgrænsning af restriktionszoner for afrikansk svinepest,* der er opført i bilag I eller II til forordningen om afrikansk svinepest. For at forhindre, at afrikansk svinepest spredes, og for at beskytte EU's indre marked og den internationale handel bør en forsigtig og videnskabeligt baseret tilgang til ændring af de listeopførte restriktionszoner benyttes. Under hensyntagen til WOAH's sundhedskodeks for terrestriske dyr og den bedste tilgængelige viden bør følgende tages i betragtning, inden de listeopførte restriktionszoner i bilag I eller II til forordningen om afrikansk svinepest ændres:
 - 5.1. Reduktion eller fuldstændig sletning af de listeopførte restriktionszoner I og II bør ikke finde sted i løbet af:
 - 5.1.1. de sæsonbestemte spidsperioder med højere sygdomsspredningsperioder, som EFSA har beskrevet
 - 5.1.2. andre perioder med højere sygdomsspredning i nærheden af relevante restriktionszoner
 - 5.1.3. en generel negativ epidemiologisk situation med hensyn til afrikansk svinepest i den berørte medlemsstat.

Den generelle positive epidemiologiske situation med hensyn til afrikansk svinepest i medlemsstaten og begrundelser fra den kompetente veterinærmyndighed kan dog tages i betragtning med henblik på reduktion og fuldstændig fjernelse af de listeopførte restriktionszoner, også i de sæsonbestemte spidsperioder, der er omhandlet i punkt 5.1.1.
 - 5.2. Der bør have været indført passende overvågning for afrikansk svinepest med tilfredsstillende resultater i den relevante restriktionszone og de omkringliggende områder på medlemsstatens område i tilstrækkelig lang tid på baggrund af den epidemiologiske situation med hensyn til afrikansk svinepest.
 - 5.3. Den generelle epidemiologiske situation med hensyn til afrikansk svinepest i landet, den kompetente myndigheds begrundelser og resultaterne af Kommissionens audit, hvis det er relevant.
 - 5.4. Den kompetente myndighed bør vurdere de risici, der er forbundet med ændringen af restriktionszoner, og vurderingen bør vise, at risikoen for spredning af afrikansk svinepest er ubetydelig, alt efter hvad der er relevant for den relevante restriktionszone.
6. *De vigtigste specifikke kriterier for reduktion eller fuldstændig sletning af en listeopført restriktionszone III og, hvis det er relevant, tilbagevenden til restriktionszone II (i tilfælde af forekomst af afrikansk svinepestvirus hos vildtlevende svin i den pågældende zone), restriktionszone I (i tilfælde af forekomst af afrikansk svinepest-virus i umiddelbar nærhed af enten opdrættede eller vildtlevende svin) eller til et område uden restriktioner:*
 - 6.1. Der har ikke været tilfælde af infektion med afrikansk svinepest-virus i den pågældende zone i de seneste tre år. Denne periode kan afkortes til 12 måneder, hvis overvågningen i et land eller en zone eller en videnskabelig vurdering, der er foretaget på EU-plan eller nationalt plan, ikke har påvist tilstedeværelse eller involvering af ornitodorosflåter.
 - 6.2. I tilfælde af et enkelt eller begrænset udbrud af afrikansk svinepest, der forekommer på samme sted og tidspunkt (i en periode på 30 dage efter det første udbrud i den pågældende zone), på virksomheder med opdrættede svin i et tilstrækkeligt stort område, og hvis de opdrættede svin ikke har haft udbrud af afrikansk svinepest i de seneste 12 måneder, kan den treårige periode eller 12-månedersperiode, der er omhandlet i punkt 6.1, afkortes til 3 måneder, forudsat at:
 - 6.2.1. den foreløbige rengøring og desinfektion og, hvis det er relevant, bekæmpelse af insekter og gnavere er blevet udført i overensstemmelse med artikel 15 i den delegerede forordning (EU) 2020/687 (umiddelbart efter afslutningen af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 12 og, hvis det er relevant, i artikel 14 i nævnte forordning) på alle angrebne virksomheder
 - 6.2.2. de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 26 og 41 (besøg af embedsdyrlægen og kliniske undersøgelser og om nødvendigt laboratorieundersøgelser) i den delegerede forordning (EU) 2020/687, er gennemført

⁽³⁷⁾ https://www.woah.org/en/what-we-do/standards/codes-and-manuals/terrestrial-code-online-access/?id=169&L=1&htmlfile=chapitre_asf.htm

- 6.2.3. overvågningen i et land eller en zone eller en videnskabelig vurdering, der er foretaget på EU-plan eller nationalt plan, ikke har påvist, at ornitodorosflåter er til stede eller involveret.
7. De vigtigste specifikke kriterier for reduktion eller fuldstændig sletning af en listeopført restriktionszone II og tilbagevenden til restriktionszone I eller til et område uden restriktioner:
- 7.1. Der har ikke været udbrud af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin i de seneste 12 måneder.
- 7.2. Særlige situationer ⁽³⁸⁾ i forbindelse med reduktionen af den periode på 12 måneder, der er omhandlet i punkt 7.1, kan tages i betragtning på grundlag af den generelle epidemiologiske situation med hensyn til afrikansk svinepest i medlemsstaten og begrundelser fra den relevante kompetente myndighed.
- 7.3. I tilfælde af en generelt gunstig epidemiologisk situation i en berørt medlemsstat er det blevet påvist, at afrikansk svinepest-virus ikke cirkulerer i en bestemt geografisk sammenhæng, hvilket understøttes af de positive konklusioner af gennemførelsen af EFSA's exitstrategi ⁽³⁹⁾ (tofasetilgang: kombination af en overvågningsperiode med en passende varighed, en "screeningfase", efterfulgt af en "bekræftelsesfase" med en passende varighed).
8. Reduktion eller fuldstændig sletning af en listeopført restriktionszone I bør baseres på:
- 8.1. evaluering af de risici, der er forbundet med afrikansk svinepest
- 8.2. der har ikke været udbrud af afrikansk svinepest hos opdrættede eller vildtlevende svin de seneste:
- 8.2.1. 12 måneder
- 8.2.2. eller 3 måneder, hvis kriteriet i punkt 6.2 anvendes til at vende tilbage fra restriktionszone III med den relevante restriktionszone I
- 8.3. hele sættet af epidemiologiske data i en bredere geografisk og tidsmæssig sammenhæng, herunder den epidemiologiske situation for afrikansk svinepest i en tilstødende restriktionszone II og/eller III
- 8.4. den epidemiske fase af afrikansk svinepest i den relevante zone og, hvis det er relevant, i hele medlemsstaten. Restriktionszone I bør ikke fjernes fra listen på et tidligt stadium i epidemien.

⁽³⁸⁾ For eksempel, hvis det seneste bekræftede tilfælde af afrikansk svinepest tilskrives en PCR-positiv nedbrudt eller skeletteret slagtekrop af vildtlevende svin, hvilket tyder på, at dyret døde flere måneder før bekræftelsesdatoen.

⁽³⁹⁾ EFSA Journal 2021: Bind 19, udgave 3, marts 2021.

BILAG I

Nøglebudskaber til oplysningskampagner i medlemsstaterne

Oplysningskampagner bør informere, uddanne og motivere alle interessenter med henblik på at øge overvågningen og rapporteringen, forbedre forebyggelsen og forhindre yderligere spredning og indslæbning af afrikansk svinepest i nye områder. Disse kampagner bør fremhæve, at:

- afrikansk svinepest dræber både opdrættede og vildtlevende svin
- afrikansk svinepest kan true landbrugernes levebrød
- afrikansk svinepest kan få den lokale bestand af vildtlevende svin til at falde betydeligt (eller endda forsvinde)
- afrikansk svinepest kan have en betydelig indvirkning på jagten i de berørte områder.

Der bør lægges særlig vægt på årsagerne til og fordelene ved, at de berørte parter handler, og på ulemper, hvis der ikke træffes foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest. Oplysningskampagner bør skræddersys til at nå ud til den tilsigtede målgruppe. Kommunikationen bør være hyppig, og der bør vælges flere kommunikationskanaler. Der bør skabes muligheder for feedback og evaluering fra målgruppen.

Bedste praksis og eksempler fra andre lande ⁽¹⁾, ⁽²⁾ kan om nødvendigt anvendes.

Oplysningskampagner bør regelmæssigt tages op til revision for at tage højde for nye oplysninger.

Sygdommens relevans

Afrikansk svinepest er en ødelæggende, normalt dødelig, infektionssygdom hos opdrættede og vildtlevende svin (såkaldte "tamsvin" og "vildsvin"). Sygdommen udgør en alvorlig trussel mod svineproducenter i hele verden. Den påvirker ikke mennesker eller andre arter, men der findes ingen behandling eller vaccine mod afrikansk svinepest. Sygdommen kan have alvorlige sundhedsmæssige konsekvenser for bedrifter og medføre forstyrrelser i den internationale handel med dyr og animalske produkter og massive økonomiske tab.

Svinesektoren er en af de økonomisk vigtigste landbrugssektorer i EU:

- Den udgør 8,2 % af EU's landbrugsindustri's samlede produktion, hvilket er det højeste sammenlignet med andre kødsektorer (2022, kilde: GD AGRI).
- Svinekød tegner sig for 52 % af EU's samlede kødproduktion (2022, kilde: GD AGRI).
- Af alle typer kød fremstillet i EU er det svinekød, der eksporteres mest af, idet det udgør 61 % af EU's samlede eksport af kød (2022, kilde: GD AGRI).

I forbindelse med planlægningen af oplysningskampagner bør betydningen af svinesektoren på lokalt plan og ikke kun på EU-plan fremhæves.

Nøglebudskaber og forslag til kommunikationsværktøjer for de vigtigste målgrupper**1. Dyr læger (offentlige og private)**

Hvorfor bør afrikansk svinepest standses?

- Afrikansk svinepest udgør en alvorlig trussel mod svineavl.
- Der findes ingen behandlinger eller kommercielt tilgængelige effektive vacciner mod afrikansk svinepest.
- Sygdommen kan forårsage massive økonomiske tab på lokalt, nationalt og EU-plan.
- Sygdommen forårsager væsentlige lidelser for både opdrættede og vildtlevende svin.

Hvad bør dyrlægetjenester gøre for at standse afrikansk svinepest?

- udføre overvågning
- sikre gennemsigtig og hurtig indberetning af mistanker

⁽¹⁾ <https://rr-europe.woah.org/en/Projects/gf-tads-europe/standing-groups-of-experts-on-african-swine-fever-in-europe/depository-on-african-swine-fever/awareness-material-on-asf/>

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/food/animals/health/regulatory_committee/presentations_en

- bidrage til og overvåge oplysningskampagner
- anvende biosikringsforanstaltninger mellem og under besøgene på virksomhederne
- sikre og rådgive om forbedring af biosikringen i virksomhederne.

Foreslåede kommunikationsværktøjer:

- pressemateriale, artikler, medier osv. i fagtidsskrifter og regionale/lokale medier
- tryksager: plakater, foldere, faktablade osv., som kan distribueres ved målrettet forsendelse til dyrlægeforeninger
- tilrettelæggelse af arrangementer, seminarer, konferencer osv. med henblik på dette mål
- internetmedier og sociale medier
- korte videoer og animationer distribueret til målgruppen.

2. Landbrugere

Hvorfor bør afrikansk svinepest standses?

- Afrikansk svinepest udgør en alvorlig trussel mod svineavl.
- Sygdommen kan forårsage massive økonomiske tab (direkte og indirekte).
- Afrikansk svinepest kan true landbrugernes levebrød.

Hvad bør landbrugerne gøre for at standse afrikansk svinepest?

- indberette kliniske tegn og symptomer på afrikansk svinepest eller abnorm dødelighed
- deltage i frivillige screeningprogrammer
- sørge for, at alle overskydende fødevarer anbringes i lukkede affaldsbeholdere, og at det ikke fodres til opdrættede eller vildtlevende svin
- sikre og forbedre biosikringen på bedriftsniveau som aftalt med den kompetente myndighed.

Foreslåede kommunikationsværktøjer:

- pressemateriale, artikler, medier osv. i fagblade og regionale/lokale medier og bedriftsrådgivningstjenester, hvor det er relevant
- tryksager: plakater, foldere, faktablade osv., som kan distribueres ved målrettet forsendelse til landbrugssammenlutninger
- tilrettelæggelse af arrangementer, seminarer, konferencer osv. med henblik på dette mål
- internetmedier og sociale medier
- korte videoer og animationer distribueret til målgruppen.

3. Jægere

Hvorfor bør afrikansk svinepest standses?

- For at undgå begrænsning af eller forbud mod jagt, begrænsninger for jagtturisme og betydelige økonomiske tab for jagtsektoren i inficerede områder og/eller tilstødende områder.
- Afrikansk svinepest kan medføre, at bestandene af vildtlevende svin falder betydeligt eller endda forsvinder.
- Inficerede vildtlevende svin kontaminerer miljøet, hvilket gør sekundære udbrud hos opdrættede svin mere sandsynlige.
- Hvis afrikansk svinepest ikke er inddæmmet i et begrænset område, kan virusset forblive i miljøet i lang tid, hvilket resulterer i en meget vanskelig exitstrategi.

Hvad skal jægere gøre for at stoppe afrikansk svinepest?

- samarbejde med den kompetente myndighed om konstatering, hurtig rapportering og sikker fjernelse fra miljøet af slagtekroppe af vildtlevende svin
- rengøre og desinficere udstyr, tøj, køretøjer og jagttrofær på stedet, og altid inden man forlader restriktionszonen
- udtage vildtlevende svins organer i det udpegede område til slagtemæssig behandling på jagtområdet, hvis det er relevant
- bidrage til en gradvis reduktion af bestandene af vildtlevende svin ved at reducere disse dyrs tæthed i de områder, der endnu ikke er ramt af sygdommen (herunder målrettet jagt på voksne og unge hunner)
- undgå at fodre vildtlevende svin hele året rundt
- undgå jagtrejser til områder, hvor man ved, at vildtlevende svin er ramt af afrikansk svinepest.

Foreslåede kommunikationsværktøjer:

- pressemateriale, artikler, medier i fagtidsskrifter og regionale/lokale medier
- tryksager: plakater, foldere, faktablade osv., som kan distribueres ved målrettet forsendelse til jægerforeninger, men også i lufthavne, togstationer, andre transportfaciliteter, herunder grænser og ved siden af levesteder for vildtlevende svin (f.eks. offentlige parker)
- tilrettelæggelse af arrangementer, seminarer og konferencer med henblik på dette mål
- internetmedier og sociale medier
- korte videoer og animationer distribueret til målgruppen.

4. Den brede offentlighed (herunder rejsende og transportører af foder/fødevarer)

Hvorfor bør afrikansk svinepest standses?

- for at beskytte dyresundheden og svineproducenternes levebrød
- for at standse afrikansk svinepest, der forårsager massive økonomiske tab
- for at overholde lovgivningen.

Hvad bør den brede offentlighed gøre for at standse afrikansk svinepest?

- undgå at indføre levende svin eller produkter (fersk svinekød, kølet eller frosset svinekød, pølser, skinke, saltet kød, svinefedt) fra områder uden for EU
- undgå at flytte svinekød og andre svineprodukter fra restriktionszoner for afrikansk svinepest, hvis det er forbudt i henhold til lovgivningen
- undgå at efterlade fødevarer eller madspild i områder, der er tilgængelige for opdrættede eller vildtlevende svin.

Foreslåede kommunikationsværktøjer:

- internetmedier og sociale medier
- korte videoer og animationer: Disse bør vises, når den brede offentlighed rejser — lufthavne, togstationer og andre transportfaciliteter, herunder grænser ved siden af levestederne for vildtlevende svin (f.eks. offentlige parker)
- pressemateriale, artikler, rejse-, fødevarer- eller miljøtidsskrifter
- tryksager: plakater, foldere, faktablade, som skal distribueres i transportfaciliteter, supermarkeder eller naturparker.

BILAG II

Biosikringsforanstaltninger for jægere og for alt personale, der søger efter og håndterer slagtekroppe af vildtlevende svin

Den kompetente myndighed for jagt på vildtlevende svin eller håndtering af slagtekroppe deraf i restriktionszoner eller andre områder (hvis den kompetente myndighed mener, at der er risiko for afrikansk svinepest), bør overveje de biosikringsforanstaltninger, der er anført nedenfor.

- a) Der bør være en passende mængde faciliteter til slagtemæssig behandling til rådighed. Hvor det er muligt, bør der være mindst én dertil indrettet godkendt facilitet til slagtemæssig behandling til rådighed for hvert jagtområde. Hvis der ikke findes en facilitet til slagtemæssig behandling i jagtområdet, bør det nærmeste jagtområde med en facilitet til slagtemæssig behandling anvendes. Faciliteten til slagtemæssig behandling bør beskyttes mod uautoriseret adgang for mennesker og dyr, være udstyret med vand samt tilstrækkelige effektive desinfektionsmidler og udstyr til indsamling af affald.
- b) I hvert jagtområde bør en facilitet/lokalitet være udstyret med køleskab (eller procedurer, der giver tilsvarende resultater med hensyn til opbevaring af slagtekroppen, indtil der foreligger laboratorieresultater).
- c) Nedlagte vildtlevende svin bør forblive inden for jagtområdet, indtil de testes. Kun slagtekroppe, hvor testresultatet er negativt, bør frigives. For at opnå dette bør individuel identifikation af slagtekroppe påkræves.
- d) Slagteaffald fra nedlagte vildtlevende svin bør kun fjernes fra dyrene i dertil indrettede faciliteter. Nedskudte vildtlevende svin bør bringes til særlige godkendte faciliteter til slagtemæssig behandling, der begrænser tab af kropsvæsker (herunder blod).
- e) Efter at det vildtlevende svin er blevet slagtemæssigt behandlet, bør det anvendte sted og udstyr (herunder transportmidler) vaskes og desinficeres med effektive desinfektionsmidler.
- f) Animalske biprodukter bør indsamles og forarbejdes i overensstemmelse med den relevante EU-lovgivning ⁽¹⁾.
- g) Der bør træffes biosikringsforanstaltninger ved søgning efter og håndtering af slagtekroppe af vildtlevende svin for at undgå eventuel kontaminering af transportmidler, gårde og huse.

⁽¹⁾ https://ec.europa.eu/food/food/animal-products/eu-rules_en

BILAG III

Prøveudtagning af vildtlevende svin og fjernelse af slagtekroppe af vildtlevende svin i de berørte medlemsstater ⁽¹⁾**1. Prøveudtagning af vildtlevende svin.****a) Passiv overvågning.**

Princippet for prøveudtagning i hele landet (restriktionszoner og områder uden restriktioner i samme berørte medlemsstat) bør baseres på øget passiv overvågning. På grundlag af en risikovurdering foretaget af den kompetente myndighed bør alle fundne døde og syge vildtlevende svin, hvis det er relevant, testes for afrikansk svinepest ved hjælp af PCR. I restriktionszone II og III kan prøveudtagning, hvis der er tale om en gruppe vildtlevende svin, der er fundet døde samtidig på samme sted, samles, og PCR-testning fra en repræsentativ prøve af gruppen kan udføres, jf. EU-referencelaboratoriet.

b) Aktiv overvågning.

Der kan foretages yderligere prøveudtagning på grundlag af aktiv overvågning fra nedlagte vildtlevende svin efter instruks fra den kompetente myndighed. I restriktionszoner bør der udtages prøver af alle nedlagte, nedslagne og fundne døde/syge vildtlevende svin (100 % prøveudtagning og testning ved brug af PCR). De vildtlevende svin, der jages i restriktionszoner, kan yderligere testes for antistoffer mod afrikansk svinepest-virus, hvis det er relevant, efter instrukser fra den kompetente myndighed.

c) Der anmodes kun om blodprøver fra nedlagte vildtlevende svin (organer kan anvendes til prøveudtagning i tilfælde, hvor der ikke foreligger blodprøver), jf. EU-referencelaboratoriet.

2. Fjernelse af slagtekroppe af vildtlevende svin.

a) Undersøgelse af slagtekroppe og sikker bortskaffelse bør som minimum foretages i restriktionszoner og i ethvert risikoområde som defineret af den kompetente myndighed. De inficerede slagtekroppe bør påvises og fjernes sikkert så hurtigt som muligt med det formål at inddæmme sygdommen i et begrænset område og straks påbegynde anvendelsen af relevante bekæmpelses- og udryddelsesforanstaltninger mod afrikansk svinepest.

b) I tilfælde af påvisning af afrikansk svinepest i uberørte områder bør det passive fund af slagtekroppe suppleres med aktiv søgning foretaget af fagfolk på steder med påviste tilfælde ("hotspots"), der er udpeget af den kompetente myndighed.

c) Slagtekroppene bør bortskaffes enten ved at bringe dem til destruktionsanlæg, ved dyb nedgravning eller ved afbrænding (under de kompetente myndigheders tilsyn) i overensstemmelse med den relevante EU-lovgivning.

d) Desinfektion bør foretages, hvis det er relevant.

⁽¹⁾ De medlemsstater med restriktionszonerne I, II eller III, der er opført i bilag I, og de restriktionszoner, der er opført i bilag II til gennemførelsesforordning (EU) 2023/594.

BILAG IV

Oversigt over anbefalinger vedrørende vildtlevende svin som beskrevet i kapitel III

Foranstaltninger	Epidemiologisk situation			
	Ingen afrikansk svinepest (beredskab)	Ingen afrikansk svinepest (beredskab)	Forekomst af afrikansk svinepest (udryddelse)	Afrikansk svinepest er endemisk (bekæmpelse)
	Områder og restriktionszoner, der er kategoriseret med henblik på retningslinjerne			
	5.1. Områder, hvor afrikansk svinepest ikke forekommer, og som ikke grænser op til restriktionszonerne	5.2. Områder, hvor afrikansk svinepest ikke forekommer (herunder restriktionszone I), som grænser op til restriktionszoner	5.3. Begrænsede restriktionszoner svarende til nyligt inficerede zoner	5.4. Brede restriktionszoner svarende til betydelige inficerede zoner
4.1. Lokkemad	Begrænset til jagt, fældefangst og, hvor det er relevant, nedslagning		Begrænset til fældefangst og nedslagning	Begrænset til jagt, fældefangst og, hvor det er relevant, nedslagning
4.2. Biosikringsforanstaltninger	Biosikringsforanstaltninger under jagt, fældefangst og nedslagning af vildtlevende svin bør styrkes, fremmes og opretholdes, hvis det er relevant			
4.3. Indsamling af nøgledata	Ved fund af døde vildtlevende svin udtages prøver og test	På grundlag af en risikovurdering: ved fund af døde vildtlevende svin udtages prøver og test, og nedlagte vildtlevende svin testes for påvisning af afrikansk svinepest-virus. Alle slagtekroppe testes, hvis den vurderede risiko er høj	Alle vildtlevende svin, der findes døde og nedslagne: prøvetagning og testning Alle nedlagte vildtlevende svin testes	Alle vildtlevende svin, der findes døde og nedslagne: prøvetagning og testning Nedlagte vildtlevende svin testes på grundlag af risikovurderingen og i overensstemmelse med forordningen om afrikansk svinepest
4.4. Samarbejde	Et effektivt og virkningsfuldt samarbejde mellem kompetente myndigheder og interessenter (f.eks. skovforvaltningsorganer, miljømyndigheder og jægere) er afgørende for forebyggelse, tidlig påvisning, bekæmpelse og udryddelse af afrikansk svinepest			
4.5. Nedslagning	Beslattes af den kompetente myndighed. Nedslagning bør overvejes med henblik på at reducere bestanden af vildtlevende svin	Beslattes af den kompetente myndighed. Nedslagning bør overvejes og fremmes med henblik på at reducere bestanden af vildtlevende svin	Nedslagning bør overvejes for at udrydde afrikansk svinepest, når den endemiske fase er nået (efter den epidemiske) og under tilsyn af den kompetente myndighed. I praksis bør der ikke træffes foranstaltninger, indtil den epidemiske kurve er faldende, hvilket bekræftes og konstateres gennem et kontinuerligt system med passiv overvågning, eller indtil andre foranstaltninger, der skal forhindre vildtlevende svins bevægelser, er gennemført	Beslattes af den kompetente myndighed. Nedslagning bør overvejes og fremmes med henblik på at reducere bestanden af vildtlevende svin

4.6. Oprettelse af en "hvid zone"		Ikke relevant	Kan overvejes på grundlag af en risikovurdering i kombination med andre foranstaltninger		Ikke relevant, men kan overvejes i specifikke situationer på grundlag af en risikovurdering og i kombination med andre foranstaltninger
4.7. Indhegning		Ikke relevant	Ikke relevant, men kan overvejes for at opretholde små afgrænsede områder for at lette forebyggende foranstaltninger	Relevant for udryddelse af afrikansk svinepest i afgrænsede centrale inficerede områder, hvis den etableres rettidigt og strategisk for at bremse spredningen af sygdommen	Ikke relevant, men kan overvejes for at opretholde små afgrænsede områder for at lette bekæmpelsesforanstaltninger
4.8. Jagt	Mål	Øge jagtindsatsen for at reducere bestanden	Intensiv jagt (maksimal jagtindsats)	Anbefaling om et totalt forbud mod jagt på alle dyrearter, indtil epidemien er aftagende	Bør kun finde sted under strenge biosikringsforanstaltninger, hvor det er relevant (f.eks. jagt til eget forbrug, med henblik på at indsamle prøver til testning eller for at reducere den samlede bestand af vildtlevende svin)
	Indsatsgrad	Forøgelse af jagtudbyttet (kvantitativ indsats)	Drivjagt og individuel jagt	Nedslagning først efter, at epidemien er aftagende	Nedslagning foretaget af uddannede jægere
	Metoder	Fokus på hundyr og ungsvin (kvalitativ indsats) ved hjælp af sædvanlige jagtmetoder	Jagt på det højest mulige niveau i det pågældende område. Privat/offentlig inddragelse for at nå målet om at reducere bestanden	Ingen drivjagt Ved en aftagende epidemi: jagt på det højest mulige niveau i det pågældende område. Privat/offentlig inddragelse for at nå målet om at reducere bestanden	Jagt under strenge biosikringsforanstaltninger med henblik på indsamling af prøver til testning
4.9. Passiv overvågning		Forbedret passiv overvågning: ved fund af døde vildtlevende svin udtages prøver og test på grundlag af en risikovurdering	Forbedret passiv overvågning: aktiv patruljering for at finde og teste døde vildtlevende svin	Forbedret passiv overvågning: aktiv patruljering for at finde og teste døde vildtlevende svin og fjerne/bortskafe slagtekroppen	Forbedret passiv overvågning: aktiv patruljering for at finde og teste døde vildtlevende svin og fjerne/bortskafe slagtekroppen

4.10. Begrænset adgang	Ikke relevant	Ikke relevant	Adgangen til inficerede zoner bør begrænses mest muligt på grund af risikoen for overførsel af afrikansk svinepest via mennesker, udstyr, køretøjer osv.	Ikke relevant, men kan overvejes i særlige situationer
4.11. Restriktioner for vedvarende fodring	Bør være begrænset og ikke finde sted		I særlige situationer kan den kompetente myndighed efter en risikovurdering overveje at tillade vedvarende fodring af vildtlevende svin i en begrænset periode med henblik på at fastholde vildtlevende svin i en nyligt inficeret zone, hvor et kort- til mellemlangsigtet mål er at udrydde afrikansk svinepest i den pågældende zone	Bør være begrænset og ikke finde sted
4.12. Prøveudtagning og testning	PCR-test	PCR-test Påvisning af antistoffer kan anvendes i særlige situationer, f.eks. testning af vildtlevende svin i restriktionszone I (et seropositivt dyr kan være tegn på en udvikling i sygdomssituationen såsom spredning af afrikansk svinepest-virus uden for restriktionszone II eller III)	PCR-test	PCR-test Påvisning af antistoffer kan anvendes i særlige situationer i områder, hvor afrikansk svinepest har været til stede i lang tid
4.13. Fældefangst	Jagt og testning	Jagt og testning	Nedslagning og testning Fældefangst bør betragtes som en effektiv foranstaltning til at begrænse eller reducere bestanden af vildtlevende svin i forbindelse med afrikansk svinepest i et begrænset område (f.eks. i en "hvid zone") kombineret med andre foranstaltninger, der har til formål at udrydde afrikansk svinepest, navnlig i de nyligt inficerede zoner	Nedslagning og testning